

Ảnh Hưởng sự Giáo dục trẻ thơ

Nguyễn Công Trứ

Một lần tôi tình cờ đọc được một mẫu chuyện của Stephen Glen nói về một khoa học gia rất nổi tiếng vì đã khám phá ra khá nhiều những dữ kiện rất quan trọng trong ngành Y khoa.

Nhà khoa học gia này đã được nhiều tờ báo phỏng vấn và đặt câu hỏi là: "Bác sĩ đã nghĩ như thế nào, khi Bác sĩ đã có nhiều sáng kiến và những khám phá về Y học mới lạ hơn những nhà khoa học bình thường khác? Nhà Khoa học gia này đã trả lời như sau: Theo thiển nghĩ của ông, tất cả những sự việc đã xảy ra là do những kinh nghiệm ông đã có với mẹ của ông khi ông còn nhỏ, khi ông mới được khoảng hai tuổi.

Đây là câu chuyện Nhà Khoa học đã kể:

Lúc đó ông còn nhỏ, rất nhỏ, khoảng độ hai (2) tuổi, ông đang loay hoay lấy chai sữa tươi trong tủ lạnh ra. Trong lúc với tay lấy chai sữa, chai sữa nặng đã tuột tay và làm sữa tươi đổ đầy ra sàn nhà bếp. Chỉ trong phút chốc, sàn nhà đã biến thành một "bể sữa bò tươi".

Khi mẹ của ông vào nhà bếp, bà không hề hốt hoảng, bực tức, nóng giận, không la hét, tiếc của hay sẵn sàng "giảng" cho ông một bài học về cẩn thận.v.v. Bà cũng không hề phạt ông. Trái lại, bà mẹ ông đã nhỏ nhẹ nói rằng "Robert, con đã làm sàn nhà bếp của mẹ biến thành một biển sữa vĩ đại một cách tuyệt diệu; mẹ chưa bao giờ thấy có một biển sữa bò trên

sàn nhà bao giờ cả. Dầu sao sàn nhà cũng đã tung toé đầy sữa tươi rồi, thôi con cứ lợi vào đó mà chơi đi cho nó bổ công trước khi dọn dẹp?"

Thật thế, ông đã lợi vào vũng sữa tươi và chơi trong vũng sữa nhớp nhơ này. Sau vài phút chơi trong vũng sữa, mẹ ông đã nói với ông rằng: "Robert, con có biết không, khi nào con bày ra những đồ chơi bày bày như thế này, thì sau đó con phải dọn cho sạch sẽ và làm cho cái sàn nhà bếp này trở lại bình thường như cũ, con có biết không? Và bây giờ con có biết con phải làm gì không? Mẹ con mình có thể dùng những cái khăn cũ, cái miếng spong hay là cái đồ lau nhà? Con muốn dùng cái nào?" Ông nhớ lúc đó ông đã chọn dùng miếng sponge và cả hai mẹ con ông đã lau chùi sạch sẽ vũng sữa bò tươi đã đổ tung toé trước đó.

Mẹ ông đã nói với ông: "con có biết không, chúng ta đã thất bại trong cái thực nghiệm việc dùng bàn tay nhỏ xíu của con để cầm cái chai sữa to và nặng đầy sữa này. Bây giờ chúng ta hãy ra sau vườn và đổ nước đầy vài chai sữa đó rồi thử xem chúng ta sẽ khám phá được phương cách gì để cầm chai sữa mà không làm đổ tháo?"

Sau một vài phút thực tập, cậu bé đã cảm nghiệm rằng nếu mà cậu nắm lấy cổ chai, chỗ phía dưới cái nắp chai, cậu có thể cầm cái chai sữa đầy nước đi lại an toàn và không sợ làm rớt

xuống đất. "Đó là một bài học thật tuyệt diệu để đời."

Theo như câu chuyện của nhà khoa học vừa kể, chúng ta nhận thấy rằng, ông đã thành công và được nổi tiếng như hôm nay là nhờ vào những môi trường đặc biệt là "không phải lo sợ khi lầm lỡ phạm lỗi hoặc làm sai bất cứ một công việc gì. Cũng vì như thế mà ông ta đã học rất được nhiều điều mới lạ trong những cái "sai" và cũng vì thế trong khi làm việc trong các phòng thí nghiệm về khoa học, ông cũng đã tìm tòi và khám phá được rất nhiều khám phá mới lạ đáng kể và quan trọng về y học kể cả những khi việc thí nghiệm của ông đang thực hiện bị thất bại, không thành công.

Phong trào Hướng Đạo của chúng ta sẽ được phát triển mạnh và công việc giáo dục của chúng ta hoàn hảo và tốt đẹp hơn, nếu các bậc phụ huynh, và các trưởng Hướng Đạo của chúng ta có những xử sự bình thường giống như người mẹ của Robert đã đối xử với ông. Mong rằng

đây là những chia sẻ hữu ích. Xin được gửi đến quý trưởng và quý phụ huynh. Mong rằng tất cả chúng ta sẽ có những suy nghĩ chính chắn hơn khi phải đương đầu với những lúc con em mình hay Hướng Đạo sinh của mình phạm một lỗi kỷ luật gì đó hay đã làm một việc gì sai quấy ngoài ý muốn. Chúng ta nên áp dụng những phương pháp của BP là hãy tạo cơ hội cho các em làm việc, dù các em không có kinh nghiệm, và biết rằng các em có thể sẽ thực hiện công việc này không được thành công như ý mình mong muốn, nhưng trong các thất bại trong việc làm sai, các em sẽ học được rất nhiều trong những cái sai đó. Chính vì những cái sai đó, những cái thất bại đó, các em sẽ khám phá và sẽ học được những điều mới lạ và sẽ nhớ mãi những kinh nghiệm này.

Bốn phận của chúng ta là bậc phụ huynh, là trưởng Hướng Đạo, chúng phải chấp nhận làm bình phong để hướng dẫn và an ủi chúng khi cần thiết.

Nguyễn Công Trứ.